

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 53/17

Λουξεμβούργο, 16 Μαΐου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-682/15
Berlioz Investment Fund SA κατά Directeur de l'administration des
contributions directes

Τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους μπορούν να ελέγχουν τη νομιμότητα αιτημάτων άλλου κράτους μέλους για την παροχή φορολογικών πληροφοριών

Ο έλεγχος αυτός περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν οι ζητούμενες πληροφορίες στερούνται προδήλως οποιασδήποτε προβλέψιμης συνάφειας με την επίμαχη φορολογική έρευνα

Στο πλαίσιο της εξετάσεως της φορολογικής καταστάσεως της γαλλικής εταιρίας Cofima, η γαλλική φορολογική διοίκηση υπέβαλε το 2014 στη λουξεμβουργιανή φορολογική διοίκηση αίτημα παροχής πληροφοριών για τη λουξεμβουργιανή μητρική εταιρία της Cofima, την Berlioz Investment Fund. Κατόπιν αιτήματος των λουξεμβουργιανών φορολογικών αρχών, η Berlioz παρέσχε όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες, εκτός από τα ονόματα και τις διευθύνσεις των εταιρών της, τον αριθμό των μετοχών κάθε εταίρου και το ποσοστό που αντιπροσώπευε ο αριθμός αυτός επί του μετοχικού κεφαλαίου. Κατά την Berlioz, οι πληροφορίες αυτές στερούνταν προβλέψιμης συνάφειας με τον διενεργούμενο από τη γαλλική φορολογική διοίκηση έλεγχο.

Κατόπιν της αρνήσεως της Berlioz να παράσχει τις πληροφορίες αυτές, η λουξεμβουργιανή φορολογική διοίκηση της επέβαλε το 2015 διοικητικό πρόστιμο ύψους 250 000 ευρώ. Η Berlioz προσέφυγε στα λουξεμβουργιανά διοικητικά δικαστήρια ζητώντας την ακύρωση του προστίμου και της διαταγής παροχής πληροφοριών (δηλαδή της αποφάσεως των λουξεμβουργιανών αρχών με την οποία της ζητήθηκε να παράσχει υποχρεωτικώς τις επίμαχες πληροφορίες). Το tribunal administratif de Luxembourg (διοικητικό πρωτοδικείο, Λουξεμβούργο) μείωσε το πρόστιμο αυτό στα 150 000 ευρώ, αρνούμενο όμως να ελέγξει την ουσιαστική νομιμότητα της διαταγής παροχής πληροφοριών. Το tribunal administratif de Luxembourg στηρίχτηκε συναφώς στη λουξεμβουργιανή νομοθεσία κατά την οποία είναι δυνατό να ζητείται η ακύρωση ή η μείωση του προστίμου, όχι όμως και η ακύρωση του αιτήματος παροχής πληροφοριών και της διαταγής παροχής πληροφοριών.

Κατόπιν αυτού, η Berlioz άσκησε έφεση ενώπιον του Cour administrative du Luxembourg (διοικητικού εφετείου, Λουξεμβούργο), υποστηρίζοντας ότι εθίγη το δικαίωμά της σε πραγματική ένδικη προσφυγή, όπως αυτό κατοχυρώνεται με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Cour administrative du Luxembourg ζήτησε με τη σειρά του από το Δικαστήριο να του διευκρινίσει, μεταξύ άλλων, αν δύναται να εξετάσει την ουσιαστική νομιμότητα της διαταγής παροχής πληροφοριών και, ως εκ τούτου, του γαλλικού αιτήματος παροχής πληροφοριών επί του οποίου είχε στηριχτεί η διαταγή αυτή.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι εφαρμοστέος, διότι οι λουξεμβουργιανές φορολογικές αρχές, προκειμένου να επιβάλουν το πρόστιμο στην Berlioz κατόπιν της αρνήσεώς της να παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες, εφάρμοσαν την οδηγία της Ένωσης για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας¹.

Το Δικαστήριο εκτιμά επίσης ότι, προκειμένου να τηρηθεί το δικαίωμα σε πραγματική ένδικη προσφυγή που κατοχυρώνεται με τον Χάρτη, το εθνικό δικαστήριο, ενώπιον του οποίου διοικούμενος έχει ασκήσει προσφυγή κατά προστίμου που του επιβλήθηκε λόγω μη

¹ Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ 2011, L 64, σ. 1).

συμμορφώσεώς του προς διαταγή που τον υποχρέωσε να παράσχει ορισμένες πληροφορίες, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εξετάσει τη νομιμότητα της διαταγής αυτής.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι μια τέτοια διαταγή είναι νόμιμη μόνο αν οι ζητούμενες πληροφορίες έχουν «προβλέψιμη συνάφεια» με τις ανάγκες της φορολογικής έρευνας στο κράτος μέλος το οποίο τις ζητεί. Πράγματι, η υποχρέωση των φορολογικών αρχών κράτους μέλους να συνεργάζονται με τις φορολογικές αρχές άλλου κράτους μέλους εκτείνεται, σύμφωνα με το γράμμα της οδηγίας, μόνο στην κοινοποίηση «προβλέψιμα συναφών» πληροφοριών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δεν είναι ελεύθερα να επιχειρούν αδιακρίτως την «αλίευση πληροφοριών» ή να ζητούν πληροφορίες που είναι απίθανο να αφορούν φορολογικές υποθέσεις του ενδιαφερόμενου φορολογουμένου. Ασφαλώς, έχουν την ευθύνη να καθορίζουν τις πληροφορίες που εκτιμούν ότι χρειάζονται. Εντούτοις, δεν έχουν τη δυνατότητα να ζητούν πληροφορίες χωρίς καμία συνάφεια με την επίμαχη έρευνα, ο δε αποδέκτης διαταγής παροχής πληροφοριών πρέπει να μπορεί να προβάλει ενώπιον δικαστηρίου την αντίθεση του αιτήματος παροχής πληροφοριών προς την οδηγία και, ως εκ τούτου, τον παράνομο χαρακτήρα της διαταγής η οποία έπεται του αιτήματος αυτού.

Το Δικαστήριο προσθέτει ότι οι αρχές του λαμβάνοντος κράτους (εν προκειμένω, οι λουξεμβουργιανές φορολογικές αρχές) δεν πρέπει να περιορίζονται μόνο στη συνοπτική και τυπικής φύσεως διερεύνηση τυχόν πλημμελειών του αιτήματος παροχής πληροφοριών, αλλά οφείλουν επίσης να βεβαιώνονται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν στερούνται οποιασδήποτε προβλέψιμης συνάφειας με τις ανάγκες της επίμαχης φορολογικής έρευνας, λαμβανομένων υπόψη της ταυτότητας του υποκείμενου στην έρευνα φορολογουμένου και του σκοπού της έρευνας αυτής. Ομοίως, το δικαστήριο του λαμβάνοντος κράτους (εν προκειμένω το αρμόδιο δικαστήριο του Λουξεμβούργου) πρέπει να μπορεί να ελέγχει τη νομιμότητα του αιτήματος. Οφείλει όμως να ελέγχει μόνο αν η διαταγή παροχής πληροφοριών έχει ως βάση της επαρκώς αιτιολογημένο αίτημα της αιτούσας αρχής που αφορά πληροφορίες οι οποίες δεν στερούνται, προδήλως, οποιασδήποτε προβλέψιμης συνάφειας με την επίμαχη φορολογική έρευνα.

Τέλος, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, προκειμένου το εθνικό δικαστήριο να μπορεί να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, πρέπει να μπορεί να έχει πρόσβαση στο αίτημα παροχής πληροφοριών και σε κάθε άλλο συμπληρωματικό πληροφοριακό στοιχείο που έλαβαν οι αρχές του λαμβάνοντος κράτους από τις αρχές του αιτούντος κράτους. Το Δικαστήριο προσθέτει ότι, αντιθέτως, ο απόρρητος χαρακτήρας του αιτήματος παροχής πληροφοριών μπορεί να αντιπαχθεί στον διοικούμενο και ότι αυτός δεν έχει δικαίωμα προσβάσεως στο σύνολο του αιτήματος. Εντούτοις, προκειμένου να τύχει δίκαιης δίκης, ο διοικούμενος πρέπει να έχει πρόσβαση στις βασικές πληροφορίες του αιτήματος παροχής πληροφοριών (και συγκεκριμένα στην ταυτότητα του ενδιαφερομένου φορολογούμενου και στον φορολογικό σκοπό για τον οποίο ζητούνται οι επίμαχες πληροφορίες), το δε εθνικό δικαστήριο δύναται να του παράσχει ορισμένα άλλα πληροφοριακά στοιχεία αν εκτιμήσει ότι οι βασικές αυτές πληροφορίες δεν επαρκούν.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582